

[Justitsministeren]

som forbrugerne. Det er derfor vigtigt også at sikre disse erhvervsdrivende en rimelig beskyttelse. Lige så sikkert er det imidlertid, at man ikke kan lade de særlige beskyttelsesregler gælde for alle erhvervmæssige køb. Jeg har som mine forgængere måttet erkende, at det ikke synes muligt at finde en afgrænsning, som opfanger netop de kategorier af erhvervmæssige køb, hvor der er et særligt beskyttelsesbehov. Det betyder ikke, at lovforslaget negligerer dette beskyttelsesbehov. Som nævnt under pkt. 7 b i de almindelige bemærkninger rummer lovforslaget også en betydelig beskyttelse for købere i andre kreditkøb end forbrugerkøb, når det drejer sig om genstande, der er solgt med ejendomsforbehold. Derimod har jeg – om end under en vis tvivl – fundet det rigtigst, at de erhvervsdrivende parter bevarer deres hidtidige aftalefrihed ved andre kreditkøb.

Lovforslaget er lovteknisk udformet således, at de særlige regler om forbrugerkøb er placeret dér, hvor de efter deres indhold hører hjemme, og således at det af de enkelte bestemmelser fremgår, hvorvidt de gælder for alle køb på kredit eller alene for forbrugerkøb. Efter min mening er det en hensigtsmæssig løsning, idet det giver den bedste mulighed for at få en sammenhængende fremstilling af retsreglerne. Til trods for det må man nok erkende, at lovforslaget kan være lidt vanskeligt at få overblik over, men det afspejler vel i virkeligheden især, at vi lever i et kompliceret samfund.

Med disse ord skal jeg anmode om en velvillig behandling af lovforslaget.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af helligdagsloven.

(Lovforslag nr. L 25).

Lovforslaget åbner mulighed for, at offentlige forlystelser, herunder biograf- og teaterforestillinger, samt en række offentlige arrangementer kan afholdes på søndage og visse helligdage fra kl. 12 i stedet for som hidtil fra kl. 14.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om ændring af gebyrerne for kongelige bevillinger m. v.

(Lovforslag nr. L 26).

Lovforslaget indebærer, at kongelige bevillinger vil kunne meddeles uden opkrævning af gebyr.

Forslaget skyldes, at indtægterne for det offentlige efter den nævnte lov efter justitsministeriets opfattelse ikke længere står i rimeligt forhold til udgiften ved administrationen af den pågældende ordning.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlige indsamlinger.

(Lovforslag nr. L 27).

Lovforslaget tilsigter at tilvejebringe hjemmel for, at Dansk Flygtningehjælp kan afholde offentlig gade- og husindsamling.

Ved indsamlingsloven, der trådte i kraft den 1. januar 1972, blev der indført forbud mod offentlig gade- og husindsamling ved personlig eller telefonisk henvendelse. Dansk Flygtningehjælp måtte derfor – i modsætning til landsindsamlingerne »Flygtning-66« og »Flygtning-71« – afholde landsindsamlingen »Flygtning-76« uden offentlig gade- og husindsamling. Til trods for en omfattende indsats for at udnytte andre indsamlingsformer og en massiv oplysningskampagne lykkedes det ikke ved denne indsamling at opnå et provenu af samme størrelse som ved de tidligere indsamlinger. De danske indsamlingsresultater er endvidere faldet betydeligt under niveauet for tilsvarende indsamlinger i andre lande som f. eks. Norge og Holland.

Dansk Flygtningehjælp, der for tiden forbereder landsindsamlingen »Flygtning-81«, der er planlagt at finde sted den 3. maj 1981, har derfor anmodet justitsministeriet om at søge indsamlingsloven ændret således, at